

רע"פ 1517/15 - עו"ד שמעון ביטון נגד ועדה מקומית בית שמש

בבית המשפט העליון

רע"פ 1517/15

כבוד השופט ח' מלצר
עו"ד שמעון ביטון

לפני:
המבקש:

נגד

ועדה מקומית בית שמש

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופט א' כהן), ב-ע"פ
17454-11-14 וב-ע"פ 25067-10-14 מתאריך
15.01.2015

המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד עמית אופק

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' כהן), ב-ע"פ 17454-11-14 וב-ע"פ 25067-10-14, שהדיון בהם אוחד, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעורה של המשיבה על הכרעת דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג' ארנברג), ב-תו"ב 47365-03-12.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו ביצוע עבודות ללא היתר, ביצוע עבודות בסטייה מהיתר ושימוש ללא היתר - עבירות לפי סעיפים 145(א) ו-204(א) ו-(ב) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965.

3. לפי עובדות כתב האישום, המבקש ביצע בנכס הנמצא בבית שמש, עבודות של הגבהת גג בשטח של כ-4 מ"ר בסטייה מהיתר, יציקת מרפסת מעל שטח ציבורי בחזית אחורית בשטח של כ-26 מ"ר ללא היתר, פתיחת חלונות ודלתות בחזית אחורית בסטייה מהיתר בשטח של 7 מ"ר וסגירת מעבר ציבורי בשטח של כ-32 מ"ר. היקף העבודות והשימוש ללא היתר השתרע על שטח של כ-69 מ"ר.

4. בית משפט השלום הנכבד זיכה את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, מעבירה של ביצוע סגירת המעבר הציבורי, והרשיע אותו ביתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

5. במסגרת גזר הדין בית משפט השלום הנכבד השית על המבקש קנס בסך 15,000 ש"ח. כן נאסר על המבקש להשתמש בבנייה שביצע שלא כחוק. בית משפט השלום הנכבד דחה את דרישת המשיבה להטיל צו הריסה על הבנייה הבלתי חוקית, וזאת מאחר שהמבקש הורשע כמשתמש ולא כבעלים ומשכך ניתן לצוות עליו להפסיק את השימוש, אך לא ניתן להורות כי המבקש יהרוס את הבניה.

6. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש, וקיבל באופן חלקי את ערעורה של המשיבה, כך שזיכויו של המבקש מביצוע סגירת המעבר הציבורי בוטל, וכן הוצא צו הריסה באשר לבנייה הבלתי חוקית, בקובעו, בין היתר, כך:

"יש מקום להרשיע את מר ביטון (המבקש- ח"מ) גם בעבירה זו של סגירת המעבר בשטח של כ-32 מ"ר. אשר לגזר הדין, נראה לי כי היה מקום להורות על צו הריסה גם אם מר ביטון הורשע בעבירות הבנייה כמשתמש וזאת בהתאם לתכלית החוק ולפסיקת בית המשפט העליון [...] במקרה דנן צודק ונכון להורות על צו הריסה, שכן מר ביטון "התהלך בין הטיפות", וחלקו היה הרבה יותר מאשר 'משתמש'. רק בשל ספק קל, החלטתי, כאמור, שלא להרשיעו בהיותו בעלים ו/או כמי שעסק במלאכת הבניה" (בעמ' 3 לפסק הדין).

על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

נימוקי הבקשה למתן רשות ערעור ותגובת המשיבה

7. בבקשתו המבקש חוזר על טענותיו, כפי שנטענו בפני הערכאות דלמטה. המבקש טען, בין היתר, כי בית משפט השלום הנכבד שגה בקובעו כי המבקש סגר מרפסת שלא כדין. בתוך כך, המבקש טען כי אין מדובר במרפסת אלא בפיגום ומשכך יש לזכותו מעבירה זו. עוד נטען, כי הרשעתו מביצוע סגירת המעבר היתה מוטעית, וזאת בשונה מהרשעתו בשימוש בסגירה הנ"ל. המבקש הוסיף וטען כי לא היה מקום להורות על הריסת המבנה, וכי הוא איננו האישיות המשפטית הנכונה שעליה לעמוד לדין - אלא חברה המפעילה, לטענתו, את הנכס. בנוסף, המבקש מלין על גובה הקנס שהושת עליו.

8. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור, בשים לב לכך שטענותיו של המבקש כבר הועלו ונדונו בשתי ערכאות, וכי ערכאת הערעור איננה מתערבת בקביעות עובדה שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית. עוד נטען, כי העונש שהושת על המבקש, איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים וגם מטעם זה יש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, בתגובת המשיבה לבקשה ובתיקונה של התגובה, הנני סבור כי דין הבקשה - להידחות. אנמק הדברים להלן.

10. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל, ככלל, רק במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 8531/15 עליה נ' מדינת ישראל (14.12.2015) (להלן: עניין עליה); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)). סבורני, כי הבקשה איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק התומכים במתן רשות ערעור בעניינו.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

11. אף לגופו של עניין - טענותיו של המבקש (המפורטות בבקשה על 44 סעיפיה) עוסקות בעניינו הפרטני, ועיקרן בתקיפת ממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאות הנכבדות דלמטה, על יסוד התרשמותן מראיות ומעדויות שהונחו ונשמעו בפניהן. כפי שצינתי ב-רע"פ 8826/15 שליימוביץ' נ' מדינת ישראל (27.1.2016): "לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בממצאים כגון דא, שכן הערכאה הדיונית היא זו שמתרשמת באופן ישיר ובלתי אמצעי מן העדים שהופיעו לפניה, וביכולתה לתור נאמנה אחר אותות האמת". (ראו גם: רע"פ 4150/15 בר כוכבא נ' מדינת ישראל (18.6.2015); רע"פ 4844/15 גלבוש נ' מדינת ישראל (16.7.2015); רע"פ 3319/15 שקיראת נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים (20.7.2015)).

דברים אלו יפים מקל וחומר, כאשר מדובר בהשגות על קביעות עובדתיות ב"גלגול שלישי".

12. בעניינינו, המדובר בטענות שהועלו על ידי המבקש הן בבית משפט השלום והן בבית המשפט המחוזי, נדונו ונדחו אחת לאחת. כך למשל, בנוגע לטענה כי השטח שנבנה במרפסת הוא פיגום, וכן לגבי ביצוע סגירת המעבר הציבורי. משנקבע כי המדובר בבנייה שנעשתה שלא כדין - הרי שצו ההריסה שהוצא היה מתבקש בנסיבות העניין, ויפים לעניין זה דברי חברי כב' השופט א' שהם ב-רע"פ 3217/13 סמאר נ' מדינת ישראל (20.5.2013):

"המחוקק קבע מפורשות, כי ניתן להרשיע בדין אדם "המשתמש" במקרקעין שלא לפי היתר או ללא היתר, ולא רק את בעלי המקרקעין. לפיכך רשאי בית המשפט לחייב כל "אדם" אשר הורשע בעבירה האמורה, גם את זה העושה במקרקעין שימוש אף שאיננו בעליהם, להרוס מבנה שהוקם ללא היתר או בחריגה מהיתר".

13. זאת ועוד: המבקש מלין על גובה הקנס שהושת עליו. בהקשר זה, נקבע, כי לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם קיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ראו: רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.6.2014); עניין עליה). בענייננו, הקנס שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו, ודברים אלו נכונים ביתר שאת בשים לב לכך שבית המשפט המחוזי לא התערב בגובה הקנס, וזאת על אף שסבר כי חלקו בביצוע עבודות הבנייה ללא היתר – היה רב יותר מזה שיוחס לו בכתב האישום.

14. נוכח כל האמור לעיל, דעתי היא כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". משכך – בקשת רשות הערעור נדחית. יוער כי, ככל שצו ההריסה, מושא הבקשה, טרם בוצע, ולא נתקבל היתר בניה לעבירות שנקבע כי נעשו בסטייה מהיתר – הצו יכנס לתוקפו בתום 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, ב' באייר התשע"ו (10.5.2016).

ש ו פ ט